బంగారమ్మ కమతం

పెళ్ళైన మరునాటి సాయంత్రానికి, సీతాలుని వెంట తీసుకుని ఊళ్ళోకొచ్చేసాడు భీమయ్య. ఎకాయకీని మాలపల్లి లోకి తీసుకెళ్ళి, గొంతెమ్మ గుడిపక్కనున్న గుడిశల్లోని మూడో గుడిశలోకి తీసికెళ్ళాడు సీతాలుని.

'యిదే మన గుడిశ మా బాబు నాకిచ్చి పోనాది.' అన్నాడు భీమయ్య.

సీతాలు గుడిశ నలుమూలలకి. పైకప్పువైపూ చూసింది. చాలాకాలంగా ఎవరూ ఆ గుడిశలో వుంటూన్నట్లు అనిపించ లేదు. పైకప్పు అంతా చింపిరిగుడ్డలా వుంది. బూజు అన్ని మూలల్లోనూ నివాస మేర్పరచుకుంది. చుట్టూవున్న గజమెత్తు మట్టిగోడలు బెల్లులు వూడి గజ్జికుక్కల్లా వున్నాయి. గుడిశ చిన్నదే అయినా ఒక రోజు బాగుచేస్తేనే గాని వుండటానికి వీల్లేనట్లుంది సీతాలుకంటికి 'నచ్చలేదేటి?' అన్నాడుభీమయ్య.

'నచ్చకపోడవేటి ? యించక్కావుంటేను, బూజు, దుమ్ము దులిపి గోడలు మెత్తుకుంటే యించక్కుంటాది. అంది సీతాలు భీమయ్య తృప్తికోసం.

ఊరైతే, కొత్త పెళ్ళికూతు రొచ్చిందని యీపాటికి అమ్మలక్కలు చుట్టూ మూగేవారే. మాలపల్లి కావడంతో ఆడ మగ పనుల్లోకి పోతారు కాబట్టి ఎవరూ రాలేదుసీతాలుని చూడ్డానికి.

'సరేలే.ఆనకొొచ్చి సుబ్బరం చేసుకుందారి బేగినడు మా కాపుకి అగుపడి దండపెట్టుకొొద్దారి.' అని వూళ్లోకి నడిపించాడు సీతాలుని భీమయ్య

వూళ్ళో కెళ్ళాలంటే, చెరువుగట్టునే నడిచి రామాలయం దగ్గరనుంచి పెద్దవీధిలోకి మళ్ళాలి. పెద్దవీధిలో రామాలయానికి కెదురు వున్న లోగిళ్ళ వరుసలో మొదటిలోగిలే. ఆ వూరుకి పెద్దలోగిలి, అది రెండు మండువాలలోగిలి. లోగిలి వీధికి చేర్చేవుంది. రెండు పెద్దగచ్చరుగులు, అరుగుల మీద లావుపాటి స్థంభాలు. సింహంనోరులా రకరకాల నగిషీలతో సింహద్వారం. చూడ్డానికి కెంతో గంభీరంగా హుందాగా వుంది

'యిదే మా కాపు లోగిలి.'

'బాగున్నాది యీ యేప్పుడు కాపింటికాడుంటడా ? పొలవెల్లడూ?

"కాపంటె మగకాపనుకున్నా వేటి? మాకాపు ఆడకాపు"

'ఆడకాపా?' అని సాగతీసింది సీతాలు.

'యేటనుకుంటున్నా వేటి? ఆడకాపా అని సాగదీత్తన్నావ్. బంగారమ్మగోరి కమతవంటె వూరో మొత్తానికే పెద్ద కమతం. మా ఆడకాపు కబురంపితె, పెసిడెంటైనా, యమ్మెల్యేగోరైనా ఒచ్చి వాలాల్సిందే. ఎలకసన్‌లో మా కాపు సందాయిత్తే, యమ్మెల్యేగోరి కళ్ళు తిరిగి పోయేలా యిత్తది. అని తన కాపు గురించి ఘనంగా చెప్పుకుని, దొడ్డి గుమ్మందగ్గరికి తీసుకెళ్లి, 'అమ్మగోరూ అమ్మగోరూ!' అంటూ తలుపు తట్టాడు భీమయ్య.

'ఆఁ' అన్న సమాధానం ఎక్కడో నూతిలోంచి వచ్చినట్లు వినిపించింది. రెండు నిముషాల్లో దొడ్డితలుపు తెరచి, లోపలికిరండి అని చెప్పి లోపలికి దారితీసింది బంగారమ్మ.

బంగారమ్మ వెనకే భీమయ్య, భీమయ్య వెనకే సీతాలు లోపలి కెళ్ళారు. ధాన్యం కొట్లను ఆనుకుని వున్న వరండాలో గొలుసులవుయ్యాల్లో! కూర్చుంది బంగారమ్మ. ఎదురుగావున్న సీతాలుని ఎంతో పరిశీలనగా చూసింది. సీతాలు అందం, వయసు బంగారమ్మ మనసులో ఈర్ష్యను పుట్టించినా, దిగమింగి, పెదవుల చివరనుంచి, చిలకలాంటి పెళ్లాన్ని తెచ్చుకున్నావురా మొత్తానికి" అంది బంగారమ్మ ఎంతో ఆదరంగా.

చెట్టంత భీమయ్య సిగ్గుపడి, మెలికలు తిరిగిపోయాడు. మనసుమాత్రం గర్వంతో రంకెలేసింది. సీతాలు చూపులు బంగారమ్మమీంచి నేలమీదికివాలి, ఓరగా భీమయ్యను పరకాయించాయి.

బంగారమ్మగారు నిజంగానే బంగారం. ఆమె రంగు బంగారం, వళ్ళంతా బంగారం, యిల్లంతా బంగారం, ఆమె గోరి అందమెంత తనఅందం ఏపాటిది ? అనుకుంది సీతాలు.

"తీసికెళ్లి మనగొడ్లసావిడి, చింతలదొడ్డి అన్నీ చూపించరా నీ పెళ్ళానికి" అంది బంగారమ్మ.

భీమయ్య పెరట్లోకి తీసుకెళ్లి, చుట్టూచప్టావున్న పెద్ద నూతిని, దూడలు నీళ్ళుతాగడానికి కట్టిన సిమెంటు కుండీని

అవలీలగా యిరవై పశువులకు సరిపోయేట్టు వున్న గొడ్లసావిడిని చింతల దొడ్లోని పెద్ద పనసచెట్టుని, చెన్నంగి కొబ్బరి మొక్కల్ని, సంపెంగ చెట్టుని, మల్లెపందిరిని యింకా రక రకాల మొక్కల్ని, సీతాలుకి చూపించాడు. కొత్తగా కాపు రానికొచ్చిన భార్యకి సొంత యేస్టేటు చూపిస్తోన్న జమీం దారులా దర్జా వెళ్ళబోశాడు భీమయ్య ఆ క్షణంలో.

పక్షులు గూళ్ళకి చేరే వేళయింది. చింతచెట్టు మీద వాలిన పక్షులు కిలకిల్లాడుతున్నాయి. చెట్లమీద కాకుల గోల పెరిగింది. దోడ్డిగుమ్మాన పది గొడుగేదెలను గొడ్ల సావిట్లోకి తోలుకొచ్చాడు చిన పాలేరు మరిడయ్య.

భీమయ్య గేదెల్ని చూడగానే నీళ్ళట్టినాక కట్టేదారి, కుండికాడకి తోలుకురా' అని పెద్దబాల్చీతో కుండీలోకి నీళ్లు తోడడం మొదలెట్టాడు. గేదెలు కుండీలో నీళ్లు తాగి సావిట్లోకి చేరగానే భీమయ్య వెళ్లి కట్టేసాడు. సీతాలు కొత్త లేకుండా చీర కచ్చాపోసుకుని, దూడముందు శుభ్రం చేసి గడ్డి వేసింది.

ఇంతలో బంగారమ్మ అక్కడికొచ్చి, 'నువ్వు రెండు రోజులు పెళ్ళిచేసుకుందు కెడితే వాటొంక సరిగ్గా చూసేవాడే లేకపోయాడ్రా. నువ్వు పాలుపితికి తెచ్చినట్టు, మరిడయ్య పితికితే యిచ్చేవికావు. నువ్వు వచ్చేశావు యింక నాకు బెంగలేదు.' అంది

సీతాలు తనపక్క నుండగా, బంగారమ్మ అలా పొగుడుతూవుంటె 'నే లేకపోతే యీ కమతం ఒక్కరోజు

నడవదు. ఏటనుకుంటున్నావో,' అన్నట్టు చూశాడు భీమయ్య సీతాలు వైపు.

బంగారమ్మ మెప్పుకి ఉబ్బిపోవడమే భీమయ్యకి తెలుసు కాని, తన గురించి తానుఆలోచించుకునే తెలివిలేదు. తనతండ్రి ఆ కమతంలోనే కరిగిపోతూ ఆ కమతాన్ని పెంచాడు. తనని ఏడేళ్ళవయసులో ఆకమతంలో చేర్చి, దారి చూపించాడు. నీగురించి నాకేంక బెంగలేదన్నట్లు భీమయ్యకు తొమ్మిదేళ్ళు నిండకుండానే కన్నుమూశాడు. ఏడేళ్ళవయసులో దూడల్ని కాయడానికి ఆ కమతంలో చేరి, రాత్రి మెతుకులు పొద్దున్న, పొద్దున్న మెతుకులు రాత్రి తిని, కాయకష్టంతో కాయాన్ని గట్టిపరచుకుని పాతికేళ్ళవా డయ్యాడు భీమయ్య. కవతం అంతకు రెండింతలయింది. కాని భీమయ్య గుడిశ భీమయ్య తండ్రి నాడెలావుందో యీనాడూ అలాగేవుంది. అంతేవుంది ఎటొచ్చి పాడడిపోయింది. అయితే భీమయ్యకి మిగిలినది మాత్రం బంగారమ్మ మెప్పు. అదే భీమయ్యకి తృప్తి.

కాని యిప్పటి పరిస్థితివేరు.భీమయ్య ఇప్పుడు వంటరివాడు కాదు సీతాలతనికి తోడుందీనాడు. నిజానికి సీతాలు తనకి బరువు కాదు సీతాలైనా, యింకో ఆడదైనా, అత్తింటవున్నా పుట్టింటవున్నా వళ్లు వంచి పనిచేసి పొట్ట నింపుకుంటారు కాని ఒకళ్ళ కొకళ్ళు బరువుగా వుండరు. ఆమాలపల్లిలో అయినా యేమాలపల్లిలో అయినా.

కాని సీతాలు వచ్చినారోజు గడవడానికి కూడా భీమయ్య దగ్గర నా అన్నది ఏమీలేదు. అందుకే నోరు తెరచి బంగరమ్మని అడక్క తప్పలేదు భీమయ్యకి.

'అమ్మగోరా! మరి మేవెల్తావ డీ కాసిన్ని బియ్యం యిప్పించండి' అన్నాడు భీమయ్య మొగమాటపడిపోతూ.

బంగారమ్మ నవ్వుకుంది. పాతికేళ్ళ మగాడు, తమ కమతాన్ని యీవత్తూ నడిపేవాడు. తనముందు చేతులు జోడించి, ధర్మంకోసం నిలబడ్డ చూస్తే ఆమెకు తృప్తి. అంతే కాని యిన్నాళ్ళూ వాడు పడినకష్టమే యీ కమతం అంతకు రెండంతలు కావడానికి కారణం అన్న ఆలోచనగాని, తనిచ్చేది ధర్మంకాదు, వాడికి రావలసినదాంట్లో ఓతృణం అన్నభావం గాని బంగారమ్మకి కలగలేదు. అలాటి ఆలోచన్లే కలిగితే ఆ కమతాలు అంతగా పెరగవు

'ఇప్పుడు బియ్యంపట్టుకెళ్ళి ఎప్పుడు వండుకుంటారు? అది ఎలా వండుతుంది? కుండా మండా ఏమన్నా వున్నాయా యీపూటకు యిక్కడే తినండిద్దరూ రేపటినుంచి వండు కుందురుగాని లెండి — ముందు గేదెలపాలు పితుకు, అని భీమయ్య అంగీకారం కోసం ఎదురు చూడకుండానే లోపలికి వెళ్ళి పాలచెంబులు పట్టుకొచ్చి యిచ్చింది బంగారమ్మ.

భీమయ్య పాలు పితకడం అయిపోయాక బంగారమ్మ కొత్తదంపతులిద్దరికీ నూతిచప్టా పక్కనున్న సపోటా చెట్టుకింద ఆకులేసి భోజనాలు వడ్డించింది. అనుకోని అతిథులు కావడంతో ఎప్పుడూ అలవాటు లేకపోయినా ఇద్దరికీ వేడన్నమే వడ్డించింది. భీమయ్య, సీతాలు తృప్తిగా భోంచేశారు. ఆకులెత్తి పెంట గోతిలోపారేసి, చేతులుకడుక్కుని, పైమీదనున్న తువ్వాలుతో భీమయ్య చీర కొంగుతో సీతాలు చేతులు తుడుచుకున్నారు.

బంగారమ్మకి వాళ్ళిద్దరికీ తాంబూలం యిద్దామన్న

ఆలోచన కలిగింది. మరుక్షణంలోనే ఎందుకులే లేనిపోనివి అలవాటుచేసి పాడుచెయ్యడం, అనుకుని ఆలోచన మార్చుకుంది.

ఒక ముతక పంచచాపు, ఆకుపచ్చ రంగు బొద్దంచు నేతచీరపట్టుకొచ్చి, 'యిద్దరూ కట్టుకోండి' అనిచెప్పి ఎత్తి వాళ్ళ చేతుల్లో పడేసింది బంగారమ్మ.

ఎలక్ట్రిక్ దీపాల వెలుగులో బంగారమ్మ కట్టుకున్న జరీ అంచు చీర, ఆమె వంటిమీద మరీ అందంగా అగుపించింది సీతాలుకి. అంచు ధగధగ మెరుస్తోంది.

అట్టాంటి చీర యిచ్చుంటె ఇప్పుడే ఓ పాలి కట్టుకుని బంగారమ్మగోరి గ్నాపకంగా దాసుకునేదా న్ననుకుంది సీతాలు.

'పెళ్ళి సేసుకుని తను సీతాలుతో రాగానే బట్టలెట్టింది. తనంటె ఎంతభిమానవో బంగారమ్మకి' అనుకున్నాడు భీమయ్య.

బంగారమ్మకి నమస్కరించి. భీమయ్య సీతాలు 'వెళ్లొస్తాం' అని చెప్పి బయలుదేరారు. దొడ్డిగుమ్మందాకా సాగనంపి తలుపు లేసుకుంటుకు. వాళ్ళిద్దరూ వెనకే బంగారమ్మా వెళ్ళింది. వాళ్ళిద్దరూ పక్కపక్కల్నే నడుస్తూ వుంటె వాళ్ళ యీడుజోడు చూచి, బంగారమ్మ మనసు ఎందుకో బాధపడింది. భీమయ్య తనచేయి దాటిపోతున్నాడనుకుంది. వాళ్ళని బయటికి పంపి తలుపేసుకుని లోపలికొచ్చి మంచం మీద నడుం వాల్చింది.

వంటరిగా రాత్రివేళ మంచం మీద పడుకున్నపుడు

మనసులో అణగివున్న నిజమైన రంగులు కళ్ళముందు కదులుతాయి కామోసు. తన పెళ్ళిరోజు గుర్తుకొచ్చిందామెకి, అప్పటికి తన వయసు పెద్ధెనిమిది. ఆయన వయసు నలభై; రెండో పెళ్ళివాడు అయినా, ఆస్థి కోసమని 'యిరవై రెండేళ్ళ తేడా దేముందిలే, వయసు నలభై అయినా, మనిషి ముప్పై లోపువాడిలాగ వుంటాడు అని తన తండ్రి తనని ఆయనకిచ్చి పెళ్ళి చేసాడు. ఆ పెళ్ళి వెనుకనున్న ఆశ, తన సుఖంకంటె అంత ఆస్థికి పెత్తందారు కావాలన్న తన తండ్రి కోరికే నని పించింది ఆమెకి. తన తండ్రి అంచనాకంటె ముందే ఆయన కన్ను మూసాడు. పోయేవాడు పోక తన కొక మగనలుసుని వదలిమరీ పోయాడు. వాడి కోసమని, తన తండ్రిని కూడా దూరంగా వుంచి, వాడ్ని ఆ ప్రాంతం యం. ల్. ఏ చిట్టిబాబంతటి వాడిని చెయ్యాలని, చిట్టిబాబు కమతం కంటె తన కమతాన్ని పెద్దది చేయాలని, తాను ఆడదే అయినా, నోటి మంచితనంతో, చాకచక్యంతో. భీమయ్య ఆసరాతో మగ వాడిలా బండి దొర్లించుకోస్తోంది తను.

తన కాపరాని కొచ్చేసరికి తన వయసు పెద్దెనిమిది. భీమయ్య వయసు పదిహేను. అప్పటికింకా కుర్రవాడిగానే వుండేవాడు. తన భర్తతో మహాచేస్తే యేడేళ్ళు కాపురం చేసిందేమోతను. పాతికేళ్ళు నిండకుండానే దాంపత్య జీవితం ఆఖరిపేజీలోకి వచ్చేసింది. అప్పటికి భీమయ్య నిండుగా తయారయ్యాడు. యిరవై రెండేళ్ళవాడే అయిన పాతికేళ్ళ వాడిలా బలంగా వుండేవాడు. భర్త పోగానే తనతండ్రి తత్వం తనకి బాగా తెలుసు గాబట్టి 'భీమయ్య చూస్తాడులే వ్యవ

సాయం. అంతకి అవుసరమైతే నీకు కబురు చేస్తాను' అని చెప్పి తండ్రిని తెలివిగా సాగనంపింది తను. యీ తాపత్రయమంతా తన ఒక్కగా నొక్క కొడుకుని పైకి తేవాలనీ, వూరికీ, ఆ చుట్టు పక్కల వూళ్ళకీ మోతుబరి చేయాలని. అందుకే అన్ని కోర్కెలను తుంపుకుని కన్న కడుపుకోసం బతకడం అలవరచుకుంది.

భీమయ్య కూడ ఎంతో నమ్మకంగా, సొంత వ్యావసాయంలా భావించి ఆ కమతాన్ని శక్తికొద్దీ పెంచాడు. బంగారమ్మ కమతానికి భీమయ్య అండచూసి వూళ్లోవాళ్ళకి కళ్ళుకుట్టేవి.

'ఆడదైె వుండీ కమతాన్ని ఎంత సక్కగా నడుపుకొత్తందో చూసావా మావా? అన్నాడు కూడ, ఓ సారి మునసబు - బంగారమ్మ పొలం నుంచి యింటికి వస్తోన్న ధాన్యం బళ్ళను చూసి.

'దాని గొప్పేం వుందయ్యా. ఎప్పుడేనా పొలంలో కడుగెట్టిందా యేవన్నానా? అదుగో ఆ భీమయ్యగాడు దొరకబట్టి నెట్టుకొత్తంది అట్టా తోడు దొరికతే ఎన్ని ఎగసాయాలేనా సెయ్యొచ్చు? అన్నాడు చౌదరయ్య.

ధాన్యం బళ్ళముందు నడుస్తూ, ఆ మాటలు విన్న భీమయ్య యింటికెళ్ళగానే బంగారమ్మకి వూళ్ళోవాళ్ళను కుంటూన్న మాటలు చెప్పాడు. అంత క్రితమే బంగారమ్మకి ఆ నోటా ఆ నోటా యిలాటి మాటలు వినపడుతూనే వున్నాయి.

పోనీ లేరా! ఎవళ్ళేతపు వాళ్ళది. ఆడదాన్ని, మొగ

దిక్కు లేని దాన్ని నువ్వు నమ్మకంగా దొరికావు నాకు. నామాటమీదే ఈకమతమంతా నడుస్తోంది. నీ మాటకి నే నెప్పుడూ అడ్డుచెప్పలేదు. అందుకే వాళ్ళందరికిమనల్ని చూసి ఏడుపు ఏడిచేవాళ్ళు ఏడుస్తూనే పోతారు. మనం బాగానే వుంటాం. అని కలుపు గోలుగా మాట్లాడి, భీమయ్యన్ని మరింత సన్నిహితుడ్ని చేసుకుంది బంగారమ్మ. మెప్పు మనిషికి ఏనుగంత బలాన్నిస్తుంది. భీమయ్య మరీ విజృంభించాడు. రాత్రింబగళ్లు పొలాన్నంటిపెట్టుకుని, రకరకాల ఫలసాయాల్ని తీయడం మొదలెట్టాడు. చెరకువేసి ఫాక్టరీకి తోలేవాడు కూరగాయలు పండించి పట్నానికి తోలుకెళ్ళి అమ్మేవాడు. చేలమీద పంటున్న రోజుల్లో పొలంలోనే పడుకునే వాడు కాళీరోజుల్లో ఎప్పుడో వచ్చి, గొడ్లసావిట్లో గడ్డి పరచుకుని నడుంవాల్చి, కోడి కూయకముందే, మళ్ళీ కూలీలను లేపుకుని పొలం మీదికెళ్ళిపోయేవాడు. దీనికంతకీ ప్రతిఫలం బంగారమ్మ నోటంట ఓ తియ్యని మెప్పు.

భీమయ్య సామర్థ్యం, నిజాయతీ విశ్వాసం, వీటికి లోడు వాడి వయసు చూస్తూవుంటే ఆమె మనసు కాస్త అల్లరి చేయడం మొదలెట్టింది, వాడు తనకు తోచినట్లు మలచుకుందుకు వీలుగా ఓ మట్టిముద్దలాఅనిపించాడు ఆమెకి. దాంతో తనకి తెలియకుండానే మనసులో కోరికలు మొలకెత్తాయి. వేళ్ళు పాకాయి. చివురించాయి. వాటిని అలాకూడ లొంగదీసుకుంటే చచ్చేదాకా తనదగ్గరే కుక్కలా పడివుంటాడు అనుకుంది. యీ కమతంకోసమే పుట్టిన మరలా తనకి వుపయోగ పడతాడనిపించిందామెకి.

ఆవేళ వర్షం కురుస్తోంది. వ్యవసాయపు పనుల రద్దీ అంతగా లేని రోజులవి. బాబు పట్నంలో చదువుకుంటున్నాడు తను వంటరిది; భీమయ్య గొడ్ల సావిట్లో ఓ గొడ్డులా వళ్ళు మరచి నిద్రపోతున్నాడు. బంగారమ్మ మనసుని అదుపులో పెట్టుకోలేక పోతుంది. వంటరితనం, వాతావరణం, అందు బాటులోవున్న తన చెప్పుచేతల్లో వున్న మనిషి—అన్నీ కలసి ఆమెను ముందుకు నడిపించాయి.

తెలివి ఏమూల నుంచో 'చులకనైపోతానేమో. ఊళ్ళో పొక్కితే, ఎవరికోసం యింతచేస్తున్నావో, ఆ పసివాడు తలెత్తుకు తిరగలేడు సుమా' అని వారించింది.

చుట్టూవున్న ప్రహరి, యీ లంకంత మండువాలోగిలి దాటి యీ రహస్యం బయట కెలా వెడుతుంది ? యిలాంటి లోగిళ్ళలో, యిలాంటివి ఎన్ని జరిగినట్లు తను వినలేదూ. నేనింకా నిగ్రహం గలదాన్ని గాబట్టి, యిన్నాళ్ళు బిగబట్టుకు బతికాను' అనుకుని గొడ్లసావిడివైపు నడిచింది బంగారమ్మ.

'భీమయ్యా, భీమయ్యా' ముట్టుకోకుండానే లేపింది బంగారమ్మ.

'ఏవండీ !'

'యినప్పెట్టె గదిలో ఏదో చప్పుడౌతోందిరా: ఓసారి వచ్చి చూడు.'

భీమయ్య కర్ర తీసుకుని, బంగారమ్మ వెనకే వెళ్ళి తలుపు గొళ్ళెం తీసి లోపలి కెళాడు, బంగారమ్మకూడ లోపలికెళ్ళిలైటువేసింది.

చుట్టూ చూసి 'ఎవరూలేరండి?' అన్నాడు భీమయ్య.

వాడి మెలితిరిగిన కండల్ని చూస్తూ మనసులో తీయనివూహల్ని నెమరు వేసుకుంటున్న బంగారమ్మ వాడన్న మాటలికి ఉలిక్కి పండింది. తన మనసులోని కోరికని ఎలా చెప్పాలో తెలియక– 'యీ పక్కనున్న పడక గదిలోంచేమోరా నడు చూద్దాం' అంటూ తనే దారితీసింది పడకగదిలోకి.

లైటు వెలుగులో మల్లి పువ్వులాంటి తెల్లని పాన్పు. నిలుటద్దాలూ, చిత్రమైన పక్షిలా పైన ఫేను. తీయని సువాసనలు–ఒక్కక్షణం గొడ్లసావిట్లో బతికే భీమయ్యని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేశాయి.

'దార్లో పడుతున్నాడు' అనుకుంది బంగారమ్మ.

పాన్పువైపే కన్నార్పకుండా చూస్తున్నాడు భీమయ్య. భీమయ్య అలా చూస్తున్నది పాన్పుకింద ఎవరేనానక్కారేమోనని; కాని బంగారమ్మ మాత్రం పాన్పును చూసి భీమయ్య చలించాడనుకుంది. మనసు తనఅధీనం తప్పి వుకరలు వేస్తోంది వాడే చొరవచేస్తే బాగుండు ననుకుంది. కాని వాడి వాలకం చూస్తే అంతటివాడిలా అగుపించలేదామెకి. అందుకే తనే తెగించింది. నోరు తెరచి 'ఆ పక్కమీద పడుకోవాల నుందే మిట్రా? అంది బంగారమ్మ.

భీమయ్య వులిక్కిపడి ఆమె ముఖంలోకి చూశాడు. ఆమె నిబ్బరంగా అతని కళ్ళలోకి కొంటెగా చూసింది. వాడు తల వంచేసుకుని 'అదేంటమ్మగోరా! అట్టా అంటారు?' అని బయటకి దారి తీశాడు.

అప్పటికే బయటకి పోయే గుమ్మానికి అడ్డుగా వున్న బంగారమ్మ, 'పడుకోవాలని వుంటే పడుకో, తప్పులేదులే.

వానగాలి—యీాదురంగా వుంది. కష్టపడేవాడు సుఖపడటంతప్పు కాదులే.' అంది.

భీమయ్యకి తల దిమ్మెక్కెట్టయింది. ఆ కమతమే ప్రపంచం అనుకుని బతుకుతున్న భీమయ్యకి ప్రపంచంలోని యితర విషయాలు అంత త్వరగా, పూర్తిగా అర్థంగాలేదు.

'లోనెవరూ లేరుకానండ, తలుపేసుకు తొంగోండి' నేను సావిట్లోనే తొంగొనివుంటాగా. భయంలేదు తొంగోండి' అని, చరా గొడ్లసావిట్లోకి పోయాడు భీమయ్య.

కాసేపు బంగారమ్మ వళ్ళంతా వుడికి పోయింది. మంచం మీాదపడి అస్థిమితంగా, అటూయిటూ దొర్లింది. వాడిని చేత కాని చవట అని తిట్టుకుని, చివరికి సొమ్మసిల్లినిద్రలోకి జారు కుంది.

తెల్లవారేక వాడిని చూస్తే సిగ్గేసింది బంగారమ్మకి. మనసు స్థిమితపడ్డాక 'వాడు చేతకాని చవటగాబట్టి సరిపోయింది గాని, రాత్రి తను కాలుజారితే; అలుసైపోదును. వాడి అమా యకత్వమే నన్ను కాసింది.' అనుకుంది.

అంతేకాని వాడినిగ్రహం, నిజాయితీ ఆమెకు తట్టలేదు.

ఏదోవిధంగా, మనసులో మొలకెత్తిన కోరికలను, కన్నకొడుకుమీాదున్న మమకారంతోను, కమతాన్ని పెంచా లన్న ఆకాంక్షతోను, తుంచేసుకుని రోజులు దొర్లించుకుంటూ వచ్చింది.

కాని భీమయ్య పెదతల్లి మాటమీాద పెళ్లిచేసుకుని, యీావేళ పెళ్ళాన్ని వెంటబెట్టుకుని రావడంతో, మళ్ళీ తన

మనసులో ఎందుకో గందరగోళం బయలుదేరింది. అర్థం కాని ఆలోచనలు తలలెత్తాయి.

నల్లకలువలాంటి సీతాలు వాడిప్రక్కనవుంటే, తన మనసులో ఏదోకోపం సీతాలుమీద ద్వేషం పుట్టుకొచ్చాయి. ఇన్నాళ్ళూ తన చెప్పుచేతల్లో కీలుబొమ్మలా పడివున్న భీమయ్య వాడినుంచి తాను పొందదలచిన సుఖం యీ వేళ పరాధీనమై పోయినట్లనిపించింది. అంతేకాకుండ వాడికీ సంసారం ఏర్పడింది. పిల్లా జల్లా కలుగుతారు, ఈ కమతంమీద మమకారం శ్రద్ధ తగ్గిపోతాయి. సంపాదనలో పడతాడు. సుఖం మరుగుతాడు. ఇంకభీమయ్య యిదివరకటి భీమయ్యలా వుండడు తన కమతానికి తనకి. యిలాంటి ఊహలన్నీ బంగారమ్మ మెదడులో ముసిరాయి.

అనుమానం పుట్టకే పోవాలికాని, పుట్టిన అనుమానం పెరిగిపోడానికి ఎంతోకాలం అక్కరలేదు. కొత్తగా పెళ్ళయిన వాడు కావడంతో పొలం కాస్త ఎండెక్కాక వెళ్ళేవాడు భీమయ్య. ఎంతరాత్రయినా, గొడ్లసావిట్లో గొడ్డులా ఉండడం మానేసి మాలపల్లిలోకి పోయి శీతాలుతోటే పడుండే వాడు వాడిమీద అనుమానాలను పెంచుకొని, చిన్నపాలేరు మరిడయ్యను వాడిమీద నిఘా వేసింది బంగారమ్మ. అదను చూచుకొని, చిన్నపాలేరు, వూళ్ళోవాళ్ళు అభాండాలు దొర్లించారు. భీమయ్య తన కమతం మీద నుంచి సొమ్ము చేసుకుంటున్నాడన్న చెప్పుడు మాటల్ని సులువుగా నమ్మింది.

దాంతో యిదవరకటిలా భీమయ్యని మెచ్చుకోవడం తగ్గించింది బంగారమ్మ. సూటిపోటీ మాటలు విసరడం మొద

లెట్టింది. ఆమె అనుమానం బలపడ్డానికి. వూళ్ళోవాళ్ళ మాటకి విలువ ఎర్పడ్డం కోసం అన్నట్లు, సీతాలు సంపాదనతో గుడిశ బాగుచేసుకున్నారు యిద్దరూ. పట్టెమంచం కొనుక్కున్నారు వాళ్ళు. సీతాలు ముచ్చటకోసమని, భీమయ్య అప్పుడప్పుడు తెల్ల చొక్కా తొడుక్కోడం మొదలెట్టాడు.

దాంతో తన కమతాన్ని భీమయ్య మింగేస్తున్నాడను కుంది బంగారమ్మ. కాని ముఖా ముఖిని వాడితో తగవు పెట్టుకోలేదు. తగవు పెట్టుకుని వాడిని దూరం చేసుకుంటే అ మాత్రం ఆసరాకూడాదొరకదని బంగారమ్మకి బాగా తెలుసు.

సీతాలు కారణంగా వాడు తనకి దూరమై పోతున్నాడే అన్న బాధతో లేనిపోని అనుమానాలు వాడిపై పెంచుకుని మానసికంగా మరీ దూరం చేసుకుంటోంది బంగారమ్మ భీమయ్యని. అలా ఒకఏడాదిగడిచింది. కాని భీమయ్య వెనుక బంగారమ్మకి ఎంత దగ్గరలో వున్నాడో యిప్పుడూ అంతే. చిన్నతనంనుంచీ ఛీత్కారాలకి, యీసడింపులకి అల వాటుపడ్డ భీమయ్యకి బంగారమ్మ సూటిపోటీ మాటలు అంత నొప్పనిపించ లేదు. అందుకే వాడు ఎప్పటిలాగే వాడి పని చేసుకుపోతున్నాడు.

ఓ రోజున పెరట్లో సపోటా చెట్టుకాడ నిలబడి 'కాసింత వుల్లని పచ్చడేదేనా యిప్పించడంమ్మగోరా' అన్నాడు భీమయ్య

'యేం? పులుపుమీద మనసయ్యిందా' అంది వెట కారంగా బంగారమ్మ.

కాదండా. సీతాలు నీల్లోసుకున్నాదండా?' అన్నాడు సిగ్గుపడి పోతూ.

ఎండిపోయిన పాత చింతకాయ పచ్చడి, కొబ్బరి చిప్పలో పెట్టి యిచ్చింది వాడికి.

సీతాలు నీళ్ళోసుకుందన్న మాట విన్న తరువాత తను అనుకున్నట్టే భీమయ్య తనకి యింకా దూరమై పోతున్నాడనుకుంది బంగారమ్మ. తన కొడుకు కోసం తనెంత తాపత్రయపడి ఆస్తిని పెంచుతోందో వాడూ వాడి సంతానం కోసం సంపాదించ మరుగుతాడు. తనకమతాన్ని వాడికోసం వాడుకుంటాడు. నిక్షేపంగా యీ కమతం కోసమే బతుకుతున్నట్టు బతికే వాడికి, బతుకు రుచిచూపించింది సీతాలు. సీతాలే వాడ్ని తనకి దూరం చేసింది. దీనికంతకీ కారణం సీతాలే యిలా తనలోతను వూహించుకుంటూ సీతాలు మీద పీక లోతు కసి పెంచుకుంది బంగారమ్మ.

◆ ◆ ◆ ◆

ఆనాడు అట్లతదియ. అంతకు రెండు రోజులనుంచీ ముసురట్టింది. లేకపోతే అట్ల తద్దినాడు వూళ్ళోని కన్నెపిల్లలందరూ రామాలయం పక్కనే వున్న చింతట్టుకి వుయ్యాల వేసుకొని పోటీలు పడి వూగుతూవుండేవారీ పాటికి. అవి గేదలు యీనే రోజులు. చాలా గేదెలు ఆ ప్రాంతంలో ఉండ్రాళ్ళ తదియ అట్ల తదియ అట్లతదియ మధ్య యీనుతూ వుంటాయి.

రాత్రి పది గంటల వేళకి, కూరగాయలు అమ్ముకొని పట్నంనుంచి తిరిగి వచ్చాడు భీమయ్య బంగారమ్మకి డబ్బువప్ప చెప్పి 'ఎల్లొస్తానండమ్మ గోరా,' అన్నాడు.

'గొడ్ల సావిట్లోకెళ్ళి గేదెల్ని చూసావా?'

ఏటట్టా అంటున్నారు?'

'మన వంకర కొమ్ముల గేది యీనమోపుకొచ్చి నట్టుందిరా. మధ్యాహ్నం నుంచి సరిగ్గా గడ్డి ముట్టుకోడం లేదు. కట్రాటచుట్టూ తిరుగుతోంది. ఒకసారి చూసిరా?'

భీమయ్య గొడ్లసావిట్లోకెళ్ళి గేదని చూసొచ్చాడు. అది యీనమోపు కొచ్చినమాట నిజమే. కట్రాటచుట్టూ అలంగం తిరుగుతోంది.

'నిజమే నండీ యీ మాపుకి యీనేత్త దనుకుంటాను!' అన్నాడు

'మరి నువ్వు యింటికెళ్ళి వెచ్చగా పడుకుంటే దాని గతేంగాను, నీ చేతులతో నువ్వు పెంచిన గేదది. 'పుట్టిన దూడకి గోళ్ళు తీసేవాడు లేక, చూసేవాడు లేక. బంగారమ్మ గేది పూయతినేసింది. పాలివ్వడం లేదు.' అని వూళ్ళోవాళ్లు చెప్పుకుంటే నీకుమాత్రం సిగ్గుచేటు కాదట్రా? నేనొంటరిదాన్ని నాకెవరున్నారింక?' అంది బంగారమ్మ వాడ్ని రెచ్చగొట్టి తన పబ్బంగడుపు కోవాలన్న ఆశతో.

'అదికాదండమ్మ గోరా? అవతలసీతాలు కూడా వట్టి మడిసి కాదు. పొద్దుటేలకే కాతంత బద్దకంగా వున్నాది. యిక దానకిమాత్రం ఎవరున్నారు సెప్పండక్కడ? అన్నాడు భీమయ్య తను వెళ్ళక తప్పదన్న ధోరణిలో.

'అదే మిట్రా అలాఅంటావు ఊరుకాక మాలపల్లి అయితే మాత్రం, అంతఅవుసర మైతే కబురే తేరా ఎవరూ ఆడది కష్టపడుతూవుంటే చూస్తూ వదిలేస్తారా? ఎవరో ఒకరు కబురుతెస్తే అప్పుడెడుదువు గానిలే. ముందు నోరులేని ఆగేదె సంగతి చూడు' అంది బంగారమ్మ.

సీతాలుమీద కొండంత మమకారమున్నా బంగారమ్మ అన్నమాటలు సబవనిపించి, గొడ్ల సావిట్లోకి వెళ్లి గేది ఎప్పు డీనుతుందా; ఎప్పుడు యింటికి పోదామా అని ఎదురు చూస్తూ కూర్చున్నాడు భీమయ్య.

బంగారమ్మ ముందు మండువాలో వీధిగుమ్మానికి పక్కగావున్న పడక గదిలో వెచ్చగా పడుకుంది. గేది కట్రాట చుట్టూ నిలకడ లేకుండా అలంగం తిరుగుతోంది. భీమయ్య మనసు అస్థిమితంగా అటుసీతాలు గురించి, యిటు గేదిగురించి ఆరాట పడుతోంది.

రాత్రి పన్నెండు గంట లయింది. ఎవరో 'బంగారమ్మ గోరా, బంగోరమ్మగోరూ!' అని అరుస్తూ వీధి తలుపు తడుతున్నారు.

బంగారమ్మ రెండుమూడు కేకలు విన్న తరువాత లేచి, వీధి తలుపు తీసి, 'ఎవరే?' అంది.

"నేనండమ్మా! మరియమ్మని భీమయ్య పెళ్లాం కష్ట పడతన్నాదండి. సందటేలనుంచి పురుడు రావటంలేదు. ఆచారిగోరింటి కెడితే రెండు సిన్నాల కస్తూరి మింగించ మన్నారు ఊళ్లో ఓసిన్న మెత్తె దొరికినాది. భీమయ్య వుంటె ఏడకేనా యెల్లి యింకోసిన్నం తెత్తాడేమోనని వచ్చాను–దాని కాళ్ళు సల్లబడ్డాయి అమ్మగోరా. అంతా కంగారు పడ తిన్నారు మాలపల్లిలో, ఎవరికీ నిద్దర్లు లేవు మాపిటేలనుంచి" అని చెప్పింది మరియమ్మ గుక్కతిప్పుకోకుండా.

"ఊళ్లో వుంటె మాలపల్లిలోకి ఎందుకు రాడే. నే నిక్కడ కట్టేస్తానా. వాడి పెళ్లానికి అవతల అలావుంటె

పట్నానికి కూరలు అమ్ముకురాడానికెళ్ళాడు. ఏ సినిమానో చూస్తూ ఆగిపోయాడేమో రాత్రికి. రాగానే పంపుతాలే నువ్వెళ్ళు" అంది బంగారమ్మ.

మరియమ్మ వెళ్ళిపోయాక తలుపు వేసుకొని పడుకుంది బంగారమ్మ. భీమయ్యకీవార్త చెప్పనేలేదు. "సీతాలు అడ్డు తొలగిపోతే వాడు మళ్ళీ తన మనిషి. తన క్షేమం కోసమే బతికే మనిషి అవుతాడు అనుకుంది బంగారమ్మ.

"సీతాలుపీడ యీ నాటితో విరగడై పోతుంది దేవుడు తనకి మేలుచేస్తే, (సీతాలుకి కీడుచేస్తే)" అనుకుంటూ నిశ్చింతగా నిద్రపోయింది.

అంతేకాని రాత్రి వాడికి కబురొచ్చిన సంగతి, ఆ విషయం వాడికి తను చెప్పని సంగతి వాడికి తెలిస్తే ఏమౌతుందన్న ఆలోచన రాలేదామెకి. అటువంటి పరిస్థితే వస్తే పది మందిలో తనమాటే నెగ్గుతుందన్న నమ్మకం కామోసు బంగారమ్మకి. అందుకే హాయిగా నిద్రపో గలిగింది.

తెల తెలవారుతోంది. పెరట్లో చింతచెట్టు మీాది కాకులు గొంతు చించుకొని అరుస్తున్నాయి భీమయ్యకి మాత్రం రాత్రంతా నిద్రా లేదు. మనశ్శాంతీ లేదు. కాని గేది యీానలేదు. అలసిపోయి అదీ పడుకుంది.

బంగారమ్మ నిద్రలేచి కళ్ళు నలుపుకుంటూ గొడ్ల సావిడి దగ్గర కొచ్చింది.

'యేరా, యీానలేదా గేది?

"లేదండమ్మ గోరా! ఓ పాలి యింటి కెల్లొత్తానండి. అవతలదెట్టావున్నదో? యింకా సేపట్లో సిన్నపాలేరొత్తాడు

కదండీ. అవసరమైతే కబురంపండి?'' అని చెప్పి మాల పల్లికి బయలుదేరాడు భీమయ్య.

భీమయ్య యించుమించు పరుగెత్తాడు. మాలపల్లి చేరుకున్నాడు. మాలపల్లెలోకి అడుగు పెడుతూ వుంటె గుండెలు కొట్టుకొంటున్నాయి వాడికి. ''శీతాలు కెట్టా వున్నాదో,'' అనుకున్నాడు.

గుడిశ దగ్గరయింది. గుడిశముందు జనం మూగారు. 'పురుడొచ్చేసిందేమో!' అనుకున్నాడు.

మరీ చేరువయ్యాడు గుడిశకి.

''సీతాలు మనల్ని వదిలి ఎల్లిపోయింది రోయ్.'' అంటూ బావురుమంది ఓముసలిది. ఏసంబంధ బాంధవ్యాలూ లేకపోయినా అక్కడున్న నలుగురాడాళ్లు ఏడిచారు.

'''అరదరాతిరేల నీకోసరమని బంగారమ్మ గోరింటి కొచ్చాను. నువ్వు పట్టానికెల్లావని, రాగానే పంపుతానని సెప్పింది. నువు పట్టంనుంచి బేగా వచ్చినా నూపం లేదే. యింకో సిన్నవెత్తు కత్తూరి దొరికినా బతికేది సీతాలు.'' అంది మరియమ్మ ఏడుపును ఆపుకుంటూ.

నిన్న అరదరేత్రేల నేను పట్టణంలో వున్నానా ? ఇంకో సిన్నవెత్తు కత్తూరిలేక సీతాలు సచ్చిపోనాదా ? అను కున్నాడు తనలో తనే భీమయ్య. సీతాలు శవం పక్కనే కూర్చున్నాడు. బావురు మంటాడనుకున్నారంతా. కాని ఎందుకనో వాడికి ఏడుపు పైకిరాలేదు. వళ్ళంతా వేడెక్కి పోయింది. నిద్రలేని కళ్ళు మరీ ఎర్రబడ్డాయి.

తనకీ బంగారమ్మన్నా, బంగారమ్మ కమతమన్నా

ప్రాణంతో సమానం. అందుకే బంగారమ్మ తన ప్రాణమైన సీతాలును బలిగొంది అనిపించింది వాడికి.

పదేపదే 'లేనోడి పెళ్లాం పాణం కన్న గొప్పోళ్ళ గేది పాణానికి యిలువెక్కువన్నమాట' అనుకున్నాడు.

సీతాలుకి అంత్యక్రియలు చేసి ఆరోజంతా గుడిశలోనే తిండిలేకుండా మంచంమీద బోర్లా పడుకున్నాడు. అంతా ఓదార్పు మాటలేవో చెబుతున్నారు. కాని వాడికవేవి విన పడటం లేదు. యిరుగుపొరుగువాళ్ళు కాస్త గంజేనా తాగ మన్నారు కాని పచ్చి మంచి నీళ్ళేనా ముట్టుకోలేదు. గుండెలు వుడికి పోతున్నాయి వాడికి.

బంగారమ్మమీద పగ, కోపం రాబందుల్లా రెక్కలు విప్పుకుని వాడి గుండెల్లో విహరిస్తున్నాయి.

మరునాడు పొద్దున్నే దిగాలుపడి, దొడ్డి గుమ్మాన బంగారమ్మ యింట్లోకెళ్ళి, గొడ్లసావిడి దగ్గర నిలబడ్డాడు. గేది యీనింది దూడ, గేది క్షేమంగా వున్నాయి. చిన్న పాలేరు దగ్గరున్నాడు. పలకరింపుగా గేది అరచింది. బంగా రమ్మ కంటె నయం అనుకున్నాడు భీమయ్య.

బంగారమ్మ లోపలినుంచి వచ్చి ఒక్క క్షణం చలనం లేకుండా వుండిపోయింది, 'నాకు తెలిసిందిరా. సీతాలు నిన్ను దగాచేసి పోయిందట! నేనే నీకు కబురంపుదామను కుంటున్నాను. యేం చేస్తాం. దేవుడు మంచి వాళ్ళని యీ భూమ్మీద బతకనివ్వడు. ఆయన్ని చూడు. యాభై యేళ్లేనా నిండకుండా ఎత్తుకు పోయాడు. నేనేం చేసాను చెప్పు.

పుట్టెడు దుఃఖాన్ని దిగమింగీ, నిలదొక్కుకు బతుకుతున్నాను.
అంటూ ఓదార్చ బోయింది బంగారమ్మ.

కొంతమంది తెలివి మాట నేరుపుతోటి మనిషిని మోసగించడానికే వుపకరిస్తాయి కా మోసన్నట్టు బుద్ధిగా విన్నాడు భీమయ్య బంగారమ్మ మాటల్ని.

కాని వాడు మనసులో అనుకున్నాడు

నీ మొగుడుకి యాభై యేళ్లు నిండాక చావొచ్చింది. అప్పటికి సగంకాలం అనుభవించాడు. అన్ని సుకాలుఅనుభవించాడు. రెండు పెళ్ళిళ్ళు చేసుకున్నాడు, కాని నా సీతాలుకి యిరువై ఏళ్లేనా నిండలేదు. అప్పుడే దానికి యీభూమ్మీద నూకలు నిండుకున్నాయి. నీ మొగుడుకి మందులు తక్కువై, వైద్యంలేక చావు రాలేదు. కాని నా సీతాలుకి ఓసిన్నంకత్తూరి దొరికితే బతికేదట. ఏమైనా నువ్వే సంపేసేవు నా సీతాలుని, నువ్వే సంపేసావు' అనుకున్నాడు మనసులో.

''ఏడవకురా, ఏం చేస్తాం చెప్పు. సీతాలునంటె తెచ్చి నీ కివ్వలేను గాని; యీ కమతం అంతా నీది. నేనుండగా నీకేలోటూ రానివ్వను. యేడేళ్ళ వయసునుంచి యీకమతంలో పెరిగావట. నేకాపరాని కొచ్చినప్పటినుంచి నన్నంటి పెట్టుకున్నావు. అది మధ్యలో వచ్చింది. మధ్యలోనే పోయింది. యింక వున్నది చూసుకుని బతకాలిగాని దాంతోపాటే మనం పోలేముగా!'' అని ఓదార్చింది బంగారమ్మ.

కళ్లు తుడుచుకుని యింక అంతేనండి. పొలంపోయి వత్తానండి.' అని చెప్పి బయలు దేరాడు భీమయ్య.

తిండి తిని వెళ్ళమందామనుకుంది బంగారమ్మ. యి

కెక్కడికి వెడతాడులే? ఎప్పటికైనా దేనికైనా యింక యిక్కడికి రావలసిన వాడేగా. ఆకలైతే వాడే వస్తాడు అనుకొని వూరు కుంది.

భీమయ్య పొలం చేరుకున్నాడు. మకాంముందు పడి వున్న తుమ్మదుంగమీద కూర్చున్నాడు. సాయంత్రం దాకా ఎవరితోనూ మాటామంతీ లేకుండా, ఎదురుగా గుబురుగా పెరిగి వున్న చెరుకుతోటని చూస్తూ కూర్చున్నాడు. చేతిలో వున్న కత్తిమొనతో తుమ్మదుంగమీద నాట్లు వేస్తూనే - వున్నాడు. నాట్లుపడినచోట దుంగరూపు చెడి బాగా నలిగి పోయింది. గొగ్గి గొగ్గిగా తయారయ్యింది.

బంగారమ్మ మీద కసి, కోపం, పగ అతని నరనరా ల్లోనూ లావాలా వుడుకుతున్నాయి. ఒకే ఆలోచన-పగ ఎలా తీర్చుకోవాలి? ఏం చేయాలి? ఏం చేయడానికి పాలుపోలేదు వాడికి.

సందచీకటి కమ్ముకుంటోంది. చెరుకుతోటలోకినడిచాడు. కొంత దూరం నడిచి చుట్టూ చూసుకున్నాడు. తనచేతులతో పెంచిన చెరుకుతోట తనకంటె యెత్తు పెరిగి, తననే జడిపిస్తుంది అనిపించిందివాడికి. కాస్త ముందుకు నడచాడు. ఒక చెరుకాకు చేతికి గీసుకుని రక్తం చిమ్మింది.

వాడికి పిచ్చికోపం వచ్చింది. తనచేతిలోని కత్తితో ఒక్కొక్క చెరుకుగడనే నరకడం మొదలెట్టాడు కసిగా. ప్రతి చెరుకుగడలోనూ బంగారమ్మ కనిపించింది. ఆమెమాటల తీపి స్రవించింది. చేతికందినంత మేరనరుక్కొంటూ పోయాడు.

కాని వాడికసి, పగచల్లారలేదు. కత్తినేలకేసి కొట్టి 'దీని తల్లి సిగతరగ - యింకా దీనికాడ వూడిగం నాకెందుకు, నే నొక్కడ్నీ ఏట్టాగో అట్టా బతుకుతాను.'' అనుకుని ఎక్కడికో వెళ్లిపోయాడు భీమయ్య.

పచ్చటి బంగారమ్మ కమతం ఎండు ముఖంపట్టింది.